

Predikan söndagen 2 september 2012

Bön om den helige Ande

Upp 3:7-8:

Och skriv till ängeln för församlingen i Filadelfia: Så säger den helige, den sannfärdige, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga och stänger så att ingen kan öppna. Jag känner dina gärningar. Se, jag har ställt en dörr öppen för dig som ingen kan stänga. Din kraft är ringa, men du har bevarat mitt ord och inte förnekat mitt namn.

Uppenbarelseboken skrevs under en förföljelsetid.

Johannes själv var förvisad till ön Patmos då han fick sina syner, och de sju församlingar i provinsen Asien han skrev till upplevde svåra förföljelser.

Denna bakgrund är avgörande för förståelse av boken.

På ett alldeles särskilt sätt är Uppenbarelseboken för kristna som upplever tider av svårigheter.

Jesus är han som har den nödvändiga nyckel som han både öppnar och stänger med. Nyckeln är ett tecken på auktoritet (**Jes. 22:22**). Det är endast Jesus som bereder en öppen väg till Gud.

Innebördens i bilden den öppna dörren är att nya mänsklor skall få tillfälle att ta emot evangeliet.

Även om församlingen i Filadelfia var liten och svag och mänskliga förutsättningar inte tycktes föreligga, så hade de också en öppen dörr.

I inre avseende hade församlingen styrka, men i yttre avseende och efter världens sätt att se var den lilla församlingen svag. Utan tvivel var den i antalshänseende svag i förhållande till världen runt omkring, och medlemmarna hörde antagligen inte till denna världens mäktiga. De hade inte inflytelsemöjligheter i yttre hänseende, men genom den öppna dörren som Herren gav dem, skulle de finna möjligheter.

I hälsningen till församlingen i Filadelfia finns det mycket ord av uppmuntran att hämta och som vi kan ta till oss utav också in i vår kontext, Pingstförsamlingen Borlänge.

Församling är inte vår. Det är Guds församling. Jesus säger själv: Jag ska bygga min församling. Vidare kan vi läsa i Bibeln att församlingen beskrivs som ett husbygge där Jesus är hörnstenen eller som en kropp där Jesus är huvudet.

Men en församling kan ändå schabbla bort sitt pund som man fått. Utvecklingen för vår församling ligger i våra händer. Vi kan inte ha en fatalistisk tro, en ödestro som säger: Det som händer det händer. Det kan tyckas vara en paradox; det är ju Jesus som bygger församlingen, men ändå så är det vi som sätter vilken standard församlingen ska ha.

En församling kan leva, utvecklas, blomstra, men en församling kan också resignera, tappa fokus och dö. Det finns i vår tid många exempel på både och. Men i breven till församlingarna i Uppenbarelseboken finns alltid ett hopp och en möjlighet till att få bli det Gud har tänkt för varje enskild församling. Hur då? Jo, genom omvändelse och ett lyssnande på den helige Ande.

Nästan varje hälsning till varje enskild församling, här i Uppenbarelseboken, är hälsningen: Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna.

Om vi nu går tillbaka till församlingen i Filadelfia och den tröst och uppmuntran som vi kan hämta i denna hälsning som de fick motta, så ser vi att: Det är Jesus som har nycklarna. Det är han som öppnar så att ingen kan stänga och det är han som stänger så att ingen kan öppna. Jesus äger all makt. Han sitter på tronen. Han ensam är Gud. Det är honom vi tror på. När vi sätter vår tro och tillit till honom kan vad som helst ske det finns inget som är omöjligt. Det är så vi ska tänka om vår församlings möjligheter i vår stad Borlänge. När vi tror på honom och agerar i tro på honom och för honom, när vi ber, när vi tar uppdraget vi fått av honom på allvar då gör han under. Människor kommer till tro, människor kommer få sina liv förvandlade, människor kommer att bli botade. Det är Guds rikes natur. Det är expanderande, utvecklande, intagande, förvandlande.

När den helige Ande kommer över oss ska vi få kraft att bli hans vittnen. Dessa tecken skall följa den som tror. I mitt namn ska de驱ra ut demoner, lägga händerna på de sjuka och de skall bli friska.

Jag tror, jag är helt övertygad om att Gud har ställt en öppen dörr för oss i Borlänge. Men frågan är om vi nöjer oss med attstå kvar och kika in genom öppningen eller om vi går över tröskeln, iklädda Guds fulla vapenrustning och genom bön och åkallan och genom tro verkar för Jesus.

Samtalsfrågor för bön och tillämpning:

- Vad ser vi för öppna dörrar för att nå ut med evangeliet i vår stad? Vilka utmaningar visar Gud oss?
- Tror du att Gud vill använda dig? Ser du dig själv som att du är en del av det Gud vill göra?
- Kikar vi bara in genom den öppna dörren eller kliver vi över tröskeln, in i det Gud visar oss att vi ska göra?